

ikke bliver kedelig.

Ja, ja, men det er jo et spørgsmål om at kunne udtrykke sig klart nok, ikke?

– *Hvis den nu er bygget op omkring en pointe som bliver afsløret første gang man hører den, så er der ingen overraskelsesmoment til næste gang?*

Nå, nej. Men det er jo ligesom med gode historier og gode vittigheder, dem kan man jo sagtens høre mange gange.

– *Kan du kort sige, hvad det er du vil med de børn? Hvordan vil du præge dem?*

Jeg synes virkeligheden er utrolig mangfoldig. Hvis jeg siger de skal have et apparat til at forstå virkeligheden så er det ikke bare noget med at kende folkeskoleloven eller det politiske system. Det er ikke kun det, for virkeligheden er jo også mange ting, som man ikke rigtig kan forklare, og jeg synes at alle facetter skal med. At det i høj grad bliver noget som giver dem nogle reelle oplevelser, nogle hele oplevelser, som hedder at man både kan være ked af det, men også kan være meget glad, eller tingene går som man forventer dem – eller de går ikke som man forventer dem, men at der som regel er en forklaring på hvorfor de ikke går sådan. Altså at man ikke udelukker dem fra at kende nogle sammenhænge. Jeg synes det er meget vigtigt de får besked om så meget som muligt så tidligt som muligt.

– *Tror du der er nogle områder man ikke kan formidle til børn?*

FORFATTERE I DETTE NUMMER

Michael Mondrup. cand. mag. i tysk og musik
Hans Aarup, lærer, cand. phil i musik, undervisningsass. ved ÅU

Erik Heiberg Lyhne. cand. phil. i musik, undervisningsass. ved ÅU.

Eigil Leander Laursen. cand. phil. i musik, undervisningsass. ved ÅU.

Ole Bundgaard. musiker. Oprindelig læreruddannet, senere film- og litteraturstudier. Professionel musiker siden 1977. Har bl.a. udsendt LP'en »Jovist er jeg en spillemand« med tekster af Jeppe Åkjær.

Egon Kristensen, cand. phil i musik. Timelærer i gymnasiet.

Leif Falk, lærer ved Århus Friskole.

Jørgen Pauli Jensen, professor i psykologi ved RUC.

Lars Ole Bonde, cand. mag. i musik og dansk, adjunkt ved Skanderborg Amtsgymnasium.

Højtcomplicerede emner er jo svære, men hvor man kan tilføje eksempler fra deres eget liv, tror jeg de kan forstå næsten alt.

– *Hvordan vil du generelt karakterisere børns vilkår? Hvordan har de det?*

Jeg synes det er den modsatte tendens af det jeg her har siddet og skitseret der er fremherskende: at man laver en speciel børneverden, som udelukker dem fra en meget stor del af det som ellers venter dem, og det synes jeg ikke er særlig godt. Men det er også min erfaring, at det liv som vi f.eks. lever herude på landet, er meget mere tilfredsstillende for børn end at leve i byen. At der her, for voksne også, er en meget større forståelse for hele samfundet – for hvordan det hænger sammen, og hvilke mennesker der bor i det. At et liv i mindre enheder er værd at eftertrægte for både voksne og børn.

– *Vil det sige, at du ser nogle muligheder i den rolle som nogle børn tidligere havde, hvor de var lidt med i produktionen?*

Bestemt. De vidste noget om hvor tingene kom fra. Idag isoleres børn i skoler, institutioner og i familien. Man laver en form for børneghetto.

– *Hvad med børn som forbrugere? Bliver de ikke udsat for en temmelig grov økonomisk udbytning?*

Det gør vi jo allesammen. Jeg mener ikke det kan adskilles fra den måde markedet ellers fungerer på.

RETTELSE TIL MODSPIL NR. 8

I Modspil nr. 8 var der på side 13 et par meningsforstyrende fejl. – I spalte 1. linie 9 var der faldet to ord ud. Hele sætningen skal lyde:

På den anden side hører man også i bondelivsskildringerne om, at der rundt om i landet blev danset *til sang* til sent i 1700tallet og begyndelsen af 1800tallet.

I 2. spalte, samme side er der tydeligvis faldet et par linier ud. De lyder:

»Dansk Bondeliv på vore Oldeforældres Tid« (1889) et detaljeret billede af almuens vilkår fra o. 1800, ligesom meddelerne til ...

Bagsiden på nr. 8 viser den århusianske »Viseskælling« Margrethe Berg i aktion på gaden i »Den gamle By«. Desuden gives der et eksempel på hendes »Nye viser i gammel stil«, en skillingsviser om den nye skolelov.